

Dosarul nr. 1ra-507/2022
1-19121317-01-1ra-31032022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

Nadejda TOMA

Liliana CATAN

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

Ion GUZUN

Victor BOICO

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița și de avocatul Gheorghe Nedov în numele părților vătămate Ciocan Ruslan și Cara Vasilii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2021, în cauza penală privind-o pe

PANICERSCAIA Anna Xxxx *născută la*
xx xxxxxx xxxx, originară și domiciliată în or.
Xxxxxx, str. Xxxxx xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.07.2019 – 24.07.2020;

Instanța de apel: 15.08.2020 – 23.12.2021;

Instanța de recurs: 31.03.2022 – 23.05.2022.

Asupra recursurilor ordinare menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 24 iulie 2020, Panicerscaia Anna a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (4) și 30, 190 alin. (1) Cod penal, *pe motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile ei.*

Acțiunea civilă înaintată de Ciocan Ruslan privind încasarea de la Panicerscaia Anna a prejudiciului material și a cheltuielilor pentru asistența juridică, a fost lăsată fără examinare.

Acțiunea civilă înaintată de Cara Vasili, privind încasarea de la Panicerscaia Anna a prejudiciului material, a fost lăsată fără examinare.

2. Instanța de fond a constatat că, Panicerscaia Anna, *se învinuiește că, la finele anului 2015*, aflându-se în or. Taraclia, a făcut cunoștință cu Ciocan Ruslan,

după care Panicerscaia Anna intenționat, cu scopul primirii ilegale a bunului altei persoane, a dobândit încrederea lui Ciocan Ruslan și a intrat cu el în relații apropiate, după care pe parcursul perioadei din 31.03.2016 până la 01.10.2016, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul născocit de acumulare a mijloacelor bănești la procurarea locuinței comune cu Ciocan Ruslan, intenționat, ilegal a primit prin instituții bancare din or. Taraclia, transferuri bănești de la Ciocan Ruslan din Federația Rusă, suma totală de 213 500 ruble FR, 2 400 euro și 100 dolari SUA, care conform cursului Băncii Naționale a R. Moldova, la zilele de efectuare a transferurilor date bănești alcătuia suma totală de 120 241,89 lei. Iar după recepționarea transferurilor date bănești, le-a folosit după bunul său plac, neavând intenția ca ulterior să restituie suma dată lui Ciocan Ruslan, și nici până în prezent nu a restituit-o, prin ce a cauzat lui Ciocan Ruslan un prejudiciu material în proporții mari, în sumă totală de 213 500 ruble FR, 2 400 euro și 100 dolari SUA, echivalentul căruia constituie suma totală de 120 241,89 lei moldovenești.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: ” *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții mari”.*

Tot ea, Panicerscaia Anna **este învinuită că**, aflându-se în relații de încredere cu Cara Vasiliu, intenționat, cu scopul de primire ilegală a bunului altei persoane, în perioada septembrie – octombrie 2017, a luat legătura prin telefon cu Cara Vasiliu, care la acel moment se afla în Germania și *prin înșelăciune și abuz de încredere* a solicitat să-i împrumute suma de 2 000 euro, cu condiția de restituire a sumei date până la 01.01.2018, sub pretextul inventat de restituire parțială a datoriei pe care o avea ea față de Ciocan Ruslan. După ce a primit acordul lui Cara Vasiliu, Panicerscaia Anna în octombrie 2017, datele și orele exacte nefiind stabilite, în continuarea intenției sale criminale, a primit ilegal de la Cara Vasiliu cu împrumut suma indicată de 2 000 de euro, în două rate câte 1 000 euro, care, potrivit cursului Băncii Naționale a Moldovei la momentul primirii sumei, constituia echivalentul sumei de 40 738,40 lei, prin transmiterea mijloacelor bănești de la Cara prin soții Gaidarji L. și Gaidarji A., la locul lor de trai, situat în UTA Găgăuzia, r. Xxxxx Xxxx, s. Xxxxxx, str. Xxxxxxxx, x, fără a avea intenția de a returna suma dată lui Cara Vasiliu, nerestituind-o nici până în prezent.

Totodată, Panicerscaia Anna la 25 decembrie 2017, ora exactă nefiind stabilită, întâlnindu-se cu Cara Vasiliu, obținând încrederea acestuia, în continuarea

intenției sale criminale, în scopul obținerii ilegale a bunurilor altei persoane, *prin înșelăciune și abuz de încredere*, a beneficiat ilegal de împrumutul de la Cara Vasiliu, suplimentar la suma indicată de 2 000 de euro și de suma de 100 de euro care, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la acea dată, constituia echivalentul sumei de 2038,88 lei, sub pretextul rezolvării problemelor personale, fără a avea intenția de a returna această sumă, și fără a-i întoarce lui Cara Vasiliu până în prezent, suma specificată.

Acțiunile inculpatei au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 30, 190 alin. (1) Cod penal ”*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*”.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. *Procurorul în Procuratura r-nului Taraclia, Chirnev Boris*, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Panicerscaia Anna să fie recunoscută vinovată pentru săvârșirea faptelor imputate.

În motivarea cererii de apel, a indicat că:

- materialele cauzei confirmă comiterea de către Panicerscaia Anna a acțiunilor imputate, iar instanța de fond eronat a luat în calcul doar declarațiile inculpatei, fără a ține cont de declarațiile părților vătămate și de faptul că Cara Vasiliu și Ciocan Ruslan au indicat că pe lângă sumele invocate în rechizitoriu, aceștia i-au mai oferit sume de bani inculpatei pentru produse alimentare, odihnă, inclusiv multe alte necesități ale inculpatei, la restituirea cărora părțile vătămate nu pretind;

- partea vătămată Ciocan Ruslan a solicitat doar restituirea sumei de bani care i-a expediat-o inculpatei prin intermediul băncii și care erau destinați pentru procurarea locuinței comune, iar, Cara Vasiliu a solicitat restituirea sumei de 2 100 euro, bani pe care i-a dat cu împrumut inculpatei pentru restituirea unei datorii pe care ar fi avut-o față de Ciocan Ruslan;

- Panicerscaia Anna s-a folosit de faptul că părțile vătămate au vrut să facă o familie cu aceasta, și ea obținând încrederea lor, a profitat de ei prin obținerea sumelor indicate;

- dacă Panicerscaia Anna ar fi restituit sumele de bani ce i-au fost acordate de către părțile vătămate, atunci părțile vătămate nu s-ar fi adresat la organele de drept;

- acțiunile de escrocherie săvârșite de Panicerscaia Anna în privința lui Cara Vasilii și Ciocan Ruslan au fost confirmate pe deplin, cât și demonstrate în cursul examinării cauzei.

3.2. Avocatul Nedov Gheorghe în numele părților vătămate Cara Vasilii și Ciocan Ruslan, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie recunoscută vinovată și condamnată de infracțiunile incriminate, deoarece la materialele cauzei sunt suficiente probe care demonstrează vinovăția acesteia.

4. Prin decizia Colegiului Judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a statuat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat despre necesitatea achitării lui Panicerscaia Anna de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (4) și 30, 190 alin. (1) Cod penal, din cauza lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile ei.

Colegiul judiciar a notat că, inculpatei i se impută săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: ”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile” și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: ”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții mari”.

Totodată, instanța de apel a indicat că, **latura obiectivă a escrocheriei** se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane *prin înșelăciune sau abuz de încredere*. Astfel, elementul material se realizează prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu altele două, conținute în textul normei de incriminare - *înșelăciune sau abuz de încredere*. Înșelăciunea sau abuzul de încredere - care în realitate se și pot suprapune, făptuitorul induce victima în eroare,

îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperelor frauduloase.

Astfel, Colegiul judiciar a concluzionat că, pentru tragerea persoanei la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, trebuie să existe dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane *prin înșelăciune sau abuz de încredere*.

În sensul vizat, instanța de apel a menționat că, din declarațiile părții vătămate Ciocan Ruslan, martorilor Cebotari Ivan, Ciocan Maria, Ciocan Ion, Chirov Valentin, Iurovscaia Ecaterina, Șagan Maria, Șagan Vladimir, Cara Vasilii, cât și declarațiile date de Panicerscaia Anna, rezultă că Ciocan Ruslan și Panicerscaia Anna s-au cunoscut la sfârșitul anului 2015, în ajunul anului 2016. Astfel, Ciocan Ruslan și Panicerscaia Anna au devenit persoane apropiate, el muncea în Rusia, apoi și ea a venit în Rusia și el o întreținea pe teritoriul Rusiei așa cum, el achita chiria, plătea pentru hrană și îi dădea și bani de cheltuială. El îi propunea să locuiască cu dânsul, dar ea trăia aparte chiar dacă îi spunea să vină în apartament cu el, ea zicea că are munca și doar în zilele de odihnă este liberă și atunci locuiau împreună. La fel, aceștia își făceau planuri ca să formeze o familie și Panicerscaia Anna nu era împotriva, își făceau planuri ca în viitor să cumpere casă în or. Taraclia, unde vor locui împreună. Iar, în martie 2016 Panicerscaia Anna a fost nevoită să treacă un curs de lecuire și a plecat în or. Taraclia, și el din martie până în iunie 2016 s-a aflat pe teritoriul Federației Ruse și cu aceasta ținea legătura prin intermediul telefonului și internetului și îi trimitea și bani acesteia, fapt care nu este negat nici de Panicerscaia Anna, ei locuiau ca o familie și Ciocan Ruslan trimitea bani și când a venit în Moldova a locuit în casă la Panicerscaia Anna, o lună au locuit acolo împreună, unde mai locuia și mama acesteia și fiica din prima căsătorie și el a cerut-o în căsătorie. Ciocan Ruslan le procura mereu cele necesare, a procurat dormitor, a trimis fata lui Panicerscaia Anna la tabără, suporta cheltuielile ca fiica Annei să meargă la piscină, nu jenea bani pentru acestea așa cum avea intenții serioase, dorea să formeze o familie cu Anna. Ciocan Ruslan s-a întâlnit cu Panicerscaia Anna și a cerut-o și în căsătorie în prezența rudelor și ea a fost de acord, i-a cumpărat cercei și inel și i-a dăruit acesteia. Ulterior, între Panicerscaia Anna și Ciocan Ruslan au apărut certuri, acesta din urmă invocând că, a întrebat-o unde sunt banii care i-a trimis pentru casă, să-i restituie lui, iar Panicerscaia Anna a indicat că el a devenit foarte gelos, și în final s-au despărțit.

Colegiul judiciar a notat că, pentru a exista escrocheria, trebuie să fie demonstrată dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, deci trebuie să existe intenția directă de a dobândi bunurile altei persoane, prin viclenie. Deci, este necesar să fie confirmat faptul că, făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de

mijloacele utilizate, se acționează în mod fraudulos în scopul dobândirii, pentru sine a unei valori materiale străine. Circumstanțe, care nu sunt prezente în cazul din speță așa cum, din materialele cauzei rezultă că, Panicerscaia Anna și Ciocan Ruslan erau în relații apropiate, trăiau ca o familie și aveau cheltuieli comune. Ciocan Ruslan îi făcea cadouri Annei, i-a dăruit cercei și inel și întreținea și copilul acesteia iar când Panicerscaia Anna avea nevoie de tratament acesta i-a trimis bani ca să se trateze, să trimită copilul la sanatoriu, îi dădea bani pentru diferite cheltuieli și vara când Ciocan Ruslan a venit acasă, aceasta i-a dat o parte din banii pe care el îi trimisese, apoi ei s-au certat. Astfel, nu a fost demonstrată intenția lui Panicerscaia Anna de a obține banii lui Ciocan Ruslan și că aceasta a întreprins diferite acțiuni pentru a-l face să trimită bani.

În asemenea circumstanțe, chiar dacă Ciocan Ruslan i-a trimis bani lui Panicerscaia Anna, ceea ce rezultă din copia tranzacțiilor bănești, de la Ciocan Ruslan către Panicerscaia Anna (*vol. I, f.d.6-36, 64-94*), care se regăsesc în materialele cauzei, acești bani au fost trimiși pentru cheltuieli curente. Deci, așa cum, aceștia erau în relații strânse, apropiate, aveau intenția de a forma o familie, trăiau împreună și sunt anexate la dosar copiile transferurilor bănești realizate de Ciocan Ruslan către Panicerscaia Anna, dar nu rezultă din acestea cine le-a primit.

Mai mult ca atât, chiar dacă Ciocan Ruslan a invocat că, el expedia bani ca ea să procure casă, în transferuri acesta a indicat ca scop al transferurilor ”necesități curente”, în nici unul din transferuri nu a fost specificat că sunt bani pentru procurarea casei și chiar Ciocan Ruslan a menționat că, trăiau împreună, a cerut-o pe Panicerscaia Anna de soție, se gândeau să procure casă, dar când expedia banii indica că, sunt pentru cheltuieli așa cum, ei trăiau ca o familie și aveau cheltuieli familiale comune, și nici nu a făcut transfer cu o sumă mare, din care direct ar fi fost posibil de a procura casă, ci periodic într-o perioadă îndelungată trimitea bani pentru întreținerea Annei și a copilului acesteia. Tot Ciocan Ruslan a indicat că, o parte din bani i-a dat pentru a trimite copilul Annei la odihnă, pentru tratament, deci nu se desprinde din materialele cauzei că Panicerscaia Anna de la bun început a avut scopul de a primi bani de la Ciocan Ruslan și că, a intrat în încredere și prin înșelăciune ar fi obținut sumele de bani invocate de Ciocan Ruslan. Aceștia trăiau împreună, erau viitoare familie și se comportau ca o familie, și acesta în transferurile realizate a indicat destinația bancară – necesități curente, deci banii erau pentru întreținerea viitoarei soții și a copilului acesteia, dar nu pentru procurarea casei, cum se invocă de către partea vătămată.

Astfel, Colegiul judiciar a concluzionat că, nu a fost demonstrată intenția de înșelăciune a lui Ciocan Ruslan cu scopul de a obține bani de la acesta, chiar și martorii din partea lui Ciocan Ruslan au declarat că, aceștia trăiau în concubinaj și el îi trimitea Annei bani pentru întreținerea lor, dar nu pentru procurarea casei, și din transferuri se vede destinația că este pentru cheltuieli necesare.

Deci, la caz, nu a fost confirmată comiterea de către Panicerscaia Anna, în privința lui Ciocan Ruslan a infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, chiar dacă și sunt careva relații, acestea sunt civile și nicidecum nu există temei ca aceasta să fie trasă la răspundere penală.

Cu referire la săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 30, 190 alin. (1) Cod penal, în privința lui Cara Vasilii, Colegiul judiciar a notat că, în cazul dat inculpatei i se impută că, de la acesta *prin înșelăciune* ar fi obținut suma de 2 100 euro.

Astfel, Colegiul a notat că, faptul realizării împrumutului de la Cara Vasilii se desprinde din declarațiile martorilor Gaidarji Anna și Gaidarji Leonid, dar nici Panicerscaia Anna nu neagă că el i-a dat bani cu împrumut, dar ea i-a restituit.

Colegiul judiciar a reținut că, Panicerscaia Anna și Cara Vasilii au fost în relații apropiate, dar după ce s-au despărțit, ținea legătura cu Cara Vasilii, acesta aflând că, Ciocan Ruslan îi cere banii pe care i-a cheltuit cât au fost împreună, Vasilii a hotărât s-o ajute și i-a trimis mai întâi 500 euro, apoi iar 500 euro, bani ce i-a transmis prin Leonid, dar fără plic și apoi i-a spus să-i restituie deoarece avea datorii la pensia alimentară de întreținere a copilului, 1000 euro trebuia să-i dea și ea i-a restituit din creditul luat, i-a dat banii lui Cara Vasilii, ca acesta să achite pensia alimentară și în decembrie a întors suma de 1 000 euro, i-a transmis banii în mașina lui Cara Vasilii și din banii rămași din credit a făcut și reparație în casă.

Ulterior, Panicerscaia Anna a aflat că și Cara Vasilii a scris plângere pe ea, deoarece nu a vrut să fie cu el, dar ea, lui Cara Vasilii i-a restituit banii din credit. La fel, a menționat că, atunci când Cara Vasilii s-a dus să dea banii, pe care îi avea datorie la pensia alimentară de întreținere a copilului, ea era în mașină, el nu o mai curta, dar erau prieteni și a mers cu el, dar nu a văzut dacă a transmis banii. Cara Vasilii a scris cerere pe numele ei deoarece ea nu a dorit să fie cu el și a cerut suma de 2 000 euro, iar când ea era în or. Moscova ei vorbeau, rămăsese în relații de prietenie și el i-a spus să se ducă la dânsul în Germania să locuiască împreună. De asemenea, a indicat că, nu cunoaște de ce Gaidarji Anna a declarat că, banii pe care îi trimitea Cara Vasilii erau în plic, banii pe care i-a împrumutat de la Cara Vasilii i-a restituit, dar nu poate să probeze acest fapt cu martori așa cum, erau numai ei doi în mașina lui când i-a dat banii înapoi.

Colegiul a reținut că relațiile apropiate ale inculpatei cu Cara Vasilii, rezultă și din declarațiile martorilor Lisița Ivan, Peicova Tatiana cât și Șagan Vladimir care au confirmat că, aceasta a restituit banii lui Cara Vasilii.

Pe lângă faptul că, Panicerscaia Anna și Cara Vasilii indică că, acesta i-a transmis bani Annei, există și doi martori Gaidarji Anna și Gaidarji Leonid, declarațiile cărora de fiecare dată când sunt audiați diferă, în ceea ce privește suma transmisă către Panicerscaia Anna. Aceștia au declarat că se bazau pe încredere și banii erau transmiși în plic, după care indică că Cara Vasilii a transmis suma de 1

000 euro în două tranșe, a câte 500 euro, și ulterior că a transmis suma de 2 000 euro în două tranșe, a câte 1 000 euro.

Astfel, Panicerscaia Anna a indicat că a împrumutat suma de 1 000 euro, bani pe care i-a restituit din creditul luat, Cara Vasilii menționează că, suma de 2 500 euro aceasta îi datorează, învinuirea este înaintată la suma totală de 2 100 euro, iar cei doi martori indică că, i-au transmis Annei bani de la Cara Vasilii, dar, date concrete cu privire la suma transmisă, din declarațiile acestora nu se desprind.

Deci, se confirmă doar transmiterea unei sume de bani, dar nu și ce sumă, doar partea vătămată indică suma de 2 500 euro, martorii nu indică suma concretă de câte ori sunt audiați, iar Panicerscaia Anna a menționat că a restituit suma de 1 000 euro, pe care Cara Vasilii i-a transmis-o prin șoferul rutei Copceac – Germania.

Astfel, Panicerscaia Anna insistă că, a luat credit și i-a restituit lui Cara Vasilii banii, iar el declară că, nu i-a restituit nimic și nici nu dorește să restituie. Iar, acuzarea nu a prezentat alte probe veridice, concludente și pertinente din care să rezulte că, anume suma de 2 100 euro i-a fost împrumutată de către Cara Vasilii lui Panicerscaia Anna și că aceasta nu a restituit-o.

Colegiul a notat că, în argumentarea poziției sale, partea vătămată Cara Vasilii a făcut referire la încheierea executorului judecătoresc din 21 octombrie 2016, conform căreia la 01.10.2016 Cara Vasilii avea datorie la pensia alimentară de întreținere a copilului, în mărime de 16 018, 20 lei, însă această probă, nu este concludentă pentru prezenta cauză așa cum, încheierea este din 21.10.2016, iar presupusele fapte i se impută pentru perioada: septembrie – octombrie 2017 – 2000 euro că ar fi fost împrumutați și la 25.12.2017 pe lângă suma de 2 000 euro ce deja i-o acordase Cara Vasilii, a mai împrumutat încă 100 euro. Astfel, încheierea a fost emisă cu un an înainte și nu la momentul comiterii presupusei fapte, și banii, după cum indică partea vătămată, până la anul nou 2018 era necesar de a fi restituiți integral.

Argumentele părții vătămate Cara Vasilii, precum că a împrumutat suma de 2 000 euro de la o persoană, numele căreia nu îl ține minte și în ianuarie i-a restituit banii în sumă de 2 000 euro și plus procentele în valoare de 400 euro, nu au fost reținute ca întemeiate, deoarece nu a fost prezentată nici o probă în acest sens, nici recipisă și nici numele persoanei de la care ar fi împrumutat așa sumă de bani nu a fost indicat, deci sunt doar niște declarații în susținerea presupusei fapte, dar nu se confirmă prin nimic. Astfel, nu se confirmă prin nimic faptul că, Cara Vasilii ar fi împrumutat suma de 2000 euro la procente, pe care a restituit-o, inclusiv și că ar fi achitat 400 euro pentru procente. La fel, faptul că i-a împrumutat lui Panicerscaia Anna anume suma de 2 000 euro și apoi încă 100 euro, tot nu se probează prin nimic, ea nu neagă că a împrumutat bani de la acesta ca să-i dea lui Ciocan Ruslan, dar indică că a luat 1 000 lei pe care i-a restituit luând credit.

Colegiul judiciar a apreciat declarațiile inculpatei ca având un caracter credibil așa cum, prin materialele cauzei se confirmă faptul că, aceasta a luat credit, însă dubioase sunt declarațiile date de Cara Vasiliu, precum că a împrumutat 2 000 euro de la o persoană, a cărei nume nu-l cunoaște.

Totodată, instanța de apel a menționat că, de către partea acuzării și în special de către reprezentantul părții vătămate Cara Vasiliu - avocatul Nedov Gheorghe nu au fost prezentate probe referitor la momentul stingerii datoriei la pensia alimentară de întreținere a copilului întru combaterea argumentelor inculpatei Panicerscaia Anna. Așa cum, în instanța de apel au fost prezentate înscrisuri cu privire la acumularea datoriei la pensia alimentară de întreținere a copilului anume în anul 2016, însă Panicerscaia Anna declară că, în decembrie 2017 i-a restituit datoria lui Cara Vasiliu și a mers cu acesta la executorul judecătoresc ca el să achite. Cara Vasiliu, însă susține că, în ianuarie 2018 a împrumutat bani la procente și a achitat pensia alimentară de întreținere a copilului, însă probe întru confirmarea poziției date, nu a prezentat, și care ar combate poziția inculpatei că, ea în decembrie 2017 i-a restituit banii părții vătămate și că, anume în decembrie 2017 el a achitat la executorul judecătoresc datoria acumulată.

Astfel, instanța de fond corect a conchis că, partea acuzării nu a demonstrat că, Panicerscaia Anna a împrumutat de la Cara Vasiliu anume suma de 2 100 euro, și chiar dacă a și împrumutat anumite sume de bani de la Cara Vasiliu, ea susține că a împrumutat 1 000 euro, bani pe care i-a și restituit. Iar la caz, nu a fost demonstrat faptul că, Panicerscaia Anna până la obținerea sumei de bani de la Cara Vasiliu urmărea scopul ca prin comportament viclean să obțină careva sume de bani de la acesta. Iar, relațiile de împrumut poartă un caracter civil și sunt reglementate de Codul civil.

În circumstanțele expuse, Colegiul judiciar a statuat că, se desprinde că nu a fost demonstrată prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatei deoarece, pentru tragerea persoanei la răspundere penală pentru săvârșirea acestei fapte, trebuie să existe dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

În urma administrării tuturor mijloacelor de probă, nu s-a demonstrat faptul că, în acțiunile lui Panicerscaia Anna sunt elementele infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, fapt ce denotă că instanța de fond corect a achitat-o de săvârșirea acestor fapte.

Instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei, cercetând suplimentar *probele administrate în instanța de fond, s-a stabilit că acestea nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului.* Nici din declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală și nici din depozițiile inculpatului, părților vătămate, nu se desprind informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că la caz, s-a constatat existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 30, 190

alin. (1) și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, în acțiunile inculpatei. Ceea ce denotă că nici în cadrul urmăririi penale, nici în prima instanță și nici în instanța de apel *nu s-a confirmat faptul că, Panicerscaia Anna ar fi săvârșit careva acțiuni îndreptate spre săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal.*

Chiar dacă partea acuzării susține că, în cadrul urmăririi penale au fost dobândite probe directe ce dovedesc vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor imputate, Colegiul a dedus că martorii audiați în cadrul cauzei penale, nu au furnizat informații suficiente pentru a considera că declarațiile acestora pot fi apreciate ca pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția acesteia în comiterea faptelor incriminate.

Mai mult ca atât, Colegiul a reținut faptul că atât timp, cât probele nu sunt dobândite în modul stabilit de lege, nu se confirmă că, Panicerscaia Anna ar fi dobândit ilicit sume de bani de la Cara Vasiliu și Ciocan Ruslan prin înșelăciune sau abuz de încredere, nu poate fi formată concluzia despre vinovăția lui Panicerscaia Anna de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal.

Colegiul judiciar a notat că prima instanță corect a făcut trimitere la faptul că nu se desprind informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că s-ar fi constatat în acțiunile lui Panicerscaia Anna existența elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul a statuat că, corect s-a conchis și asupra lăsării fără examinare a acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recursuri ordinare declară:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului menționează că;

- din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile părții vătămate Ciocan Ruslan, martorilor Cara Vasiliu, Iurovscaia Ecaterina, Chirov Valentin, Ciocan Măria, Ciocan Ion date în cadrul ședinței instanței de fond, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz.

- instanța de apel, ajungând la concluzia că inculpata Panicerscaia Anna urmează a fi achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (4) Cod

penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii, n-a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și anume, declarațiile părții vătămate Ciocan Ruslan; declarațiile martorilor Iurovscaia Ecaterina, Chirov Valentin, Cebotari Ivan, Cara Vasilii, Ciocan Ion, Ciocan Măria; copiile tranzacțiilor bănești, expediate de către Ciocan Ruslan către Panicerscaia Anna; plângere din 02 noiembrie 2018, cu anexe foto, fiind depusă de Ciocan Ruslan în privința lui Panicerscaia Anna, care refuză să-i restituie banii; cerere de chemare în judecată, privind încasarea prejudiciului în cadrul urmăririi penale depusă de Ciocan Ruslan;

- instanța de apel, ajungând la concluzia ca inculpata Panicerscaia Anna, urmează a fi achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii, nu a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în special declarațiile părții vătămate Cara Vasilii, declarațiile martorilor Peicova Tatiana, Gaidarji Ana, Gaidarji Leonid;

- pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, iar în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor;

5.2. Avocatul Gheorghe Nedov în numele părților vătămate Ciocan Rusan și Cara Vasilii, prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că:

- atât instanța de fond cât și cea de apel au constatat că inculpata a primit de a partea vătămată Ciocan Ruslan 213 500 de ruble, 2400 euro, 100 dolari SUA, iar de la partea vătămată Cara Vasilii, suma de 2100 euro:

- acțiunile de escrocherie din partea inculpatei nu au primit aprecierea cuvenită din partea instanțelor de judecată, aceasta rămânând nepedepsită.

6. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul Penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând *per ansamblu* decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (hotărârea *Boldea versus România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele

esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Înainte de a purcede la expunerea de motive, care au stat la baza casării integrale a deciziei instanței de apel, și dispunerii rejudecării de către instanța de apel, Colegiul ține să evidențieze că, încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecății determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

La caz, a fost declarat recurs ordinar de procuror și avocatul părților vătămate, care pledează pentru casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei. Drept temeiuri pentru recurs au fost invocate art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, *judecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinare cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.*

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii menționate supra, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului de către instanța ierarhic inferioară.

Astfel, Colegiul punctează că prin sentința primei instanțe, inculpata Panickerscaia Anna a fost achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 30, 190 alin. (4) și 30, 190 alin. (1) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile ei. Sentința de achitare a fost menținută fără modificări de către instanța de apel.

Însă, deși ambele instanțe au concluzionat asupra achitării inculpatei pe motiv că *lipsesc elementele infracțiunii în acțiunile acesteia*, în descriptivul sentinței și a deciziei, ambele instanțe indică temeiuri de achitare contradictorii, precum ar fi „... acuzatorul de stat nu a prezentat dovezi că Pannickerscaia Anna până la primirea

transferurilor de la Ciocan Ruslan, a urmărit scopul delapidării acestor mijloace bănești” , „...nu a fost dovedită vina Annei Panicerscaia în comiterea fraudei...”

În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane și, implicit, cu privire la încadrarea juridică a faptei pe care instanța o poate reține împotriva acesteia, este o condiție esențială a echității procedurii.

Potrivit prevederilor art. 8 și 10 alin. (2) Cod penal, *caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Timpul săvârșirii faptei se consideră timpul când a fost săvârșită acțiunea (inacțiunea) prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmărilor. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

Instanța de recurs reține că, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare la 17 august 2018, norma de incriminare din această cauză – art. 190 Cod penal, a fost modificată, după cum urmează: „4. În dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”; în dispoziția alineatului (2), litera c) se exclude.”

Așadar, după 17 august 2018, alin. (1) din art. 190 Cod penal, avea următorul cuprins: „*Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani*”.

Concomitent, din conținutul hotărârilor contestate rezultă că, prima instanță la examinarea cauzei, a dispus achitarea inculpatei Panicerscaia Anna de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunilor incriminate, însă, din motivarea expusă de instanțele inferioare, nu este clar, în raport cu care acțiuni a fost acesta achitată, cu cele potrivit redacției noi (așa cum au fost încadrate de către acuzare), care la acel moment, nu erau prevăzute de legea penală, sau conform

calificativelor din redacția veche a dispoziției art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (4) Cod penal.

În sensul vizat, Colegiul reține argumentarea ambiguă a instanțelor inferioare pe aspectul că acestea mai întâi au indicat că inculpatei i se impută săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”* și art. 30, 190 alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane **prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții mari**”*, adică faptele inculpatei au fost calificate conform redacției noi a art. 190 Cod penal.

Însă, ulterior, instanța de apel a indicat că *„**latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Astfel, elementul material se realizează prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu altele două, conținute în textul normei de incriminare - înșelăciune sau abuz de încredere.**”*, „...pentru tragerea persoanei la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, trebuie să existe dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.”, „...inculpatei i se impută că, de la acesta prin înșelăciune ar fi obținut suma de 2 100 euro.”, „...nu a fost demonstrată prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 30, 190 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatei deoarece, pentru tragerea persoanei la răspundere penală pentru săvârșirea acestei fapte, trebuie să existe dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.”, motivând lipsa elementelor infracțiunii, în raport cu modalitățile normative prevăzute de redacția veche a art. 190 Cod penal și nu în raport cu modalitățile normative de săvârșire a laturii obiective incriminate acesteia prin rechizitoriu: *inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului*

juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Or, expunerea evazivă și lipsită de motivare a instanței de apel asupra motivelor invocate de acuzare, nu este suficientă pentru o decizie de achitare, care trebuie să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea principiului contradictorialității în procesul penal, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

În contextul erorilor enumerate mai sus, rezultă că, instanța de apel nu a judecat cauza penală în corespundere cu exigențele prevăzute de lege, deoarece nu a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile contestate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În mare parte, soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că, Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față, ținând cont de faptul că și sentința primei instanțe este una viciată, echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor

invocate în apel, ținând cont de prevederile art. 8, 10 Cod penal și dispozițiile expuse la pct. 6 al prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița și de avocatul Gheorghe Nedov în numele părților vătămate Ciocan Ruslan și Cara Vasilii, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2021, în cauza penală privind-o pe *PANICERSCAIA Anna Xxx* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 19 iulie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

Ion GUZUN

Victor BOICO